

**Emmense
zanger
Bouke Scholten**
gaat op zoek
naar Presley

‘Elvis’ nummers passen mij als een jas’

Move over Matthijs van Nieuwkerk. Opgestaan is plaatsje vergaan en dus is Bouke Scholten (42) binnenkort te zien in een nieuw reisprogramma met Snollebollekes' Rob Kemps. Dit keer geen diepe Franse levensliederen, maar een zoektocht naar het rock-'n-roll-bestaan van Elvis Presley. "Hoe kon hij zo dom zijn om zich zó te laten leven?"

TEKST FRANK WAALS, FOTO'S IVO VAN DER BENT, ANP

Rob Kemps en jij, een bijzondere combinatie. “We zijn allebei zo gek als een deur. Als het moet. Als het kan. En gevoelsmensen. Rob is, wanneer hij dat rode colbert met zwart overhemd en gele stropdas aanheeft, een heel ander persoon. Tijdens optredens met Snollebollekes doet hij een act en speelt hij de komiek. Dat is hij in het echte leven ook wel, maar in *Chansons* hebben we ook een heel andere kant van hem kunnen zien.”

Samen Texas nog bezocht?

“Jazeker. Mijn favoriete staat. Ik zou er best kunnen wonen en was er het liefst geboren. Cowboys, ranches, Monument Valley, het zijn allemaal plekken die aanvoelen als een filmset met inwoners die je zo in een willekeurige productie van Quentin Tarantino kan plaatsen. Ik ben er aangesproken door mannen op mijn ‘nice shoes’ en met de vraag in welk hotel ik zat. Daar moet je mee oppassen. Die zijn op je geld uit. Net als bedelaars die de boel neppen en in werkelijkheid gewoon een dak boven hun hoofd hebben of je gift gebruiken om drugs mee te kopen.

Eén keer had ik het idee dat het een dakloze vrouw daadwerkelijk om een maaltijd te doen was. Haar heb ik mee uit eten genomen en nadien 50 dollar in d'r handen gestopt. Ze leek authentiek, dus voelde het goed.”

Het is niet voor het eerst dat je historische Elvis-plekken bezoekt.

“Ik heb in veel ruimtes gestaan waar hijzelf ook is geweest. Zo nam ik een album op in zijn Sun Records-studio en heb ik in zijn slaapkamer gestaan. Hij groeide op in een klein, houten huisje in Tupelo, Mississippi. Zet er een paar wielen onder en het is een woonwagen zoals ik die ken. Heel bijzonder om dat stukje geschiedenis van dichtbij te hebben gezien.”

Je sprak zelfs met de vrouw die hem als laatst in leven zag, verloofde Ginger Alden.

“Ze zei dat mijn stem heel dicht bij die van haar grote liefde kwam. Als ze haar ogen sloot, dan was ze naar eigen zeggen weer even terug in 1977. Een paar uur voor zijn dood heeft Elvis nog een potje racketball tegen een muur gespeeld, is hij naar de tandarts geweest en speelde hij thuis achter de piano de

Bouke Scholten (l) en Elvis.

nummers *Blue Eyes Crying in the Rain* en *Unchained Melody*. Daarna zijn ze beiden op bed gaan liggen en heeft ze nog gezien dat hij opstond om naar de badkamer te gaan. Ginger is vervolgens verder gaan slapen. Eenmaal wakker, was Elvis nog niet teruggekeerd.”

Het drama dat we allemaal kennen.

“De deur van de badkamer zat op slot en rechterhand op Graceland Joe Esposito wist deze geforceerd te openen. Hij draaide hem nog om en startte reanimatie, maar die man was al helemaal blauw aangelopen. Dochter Lisa Marie, die daar toen logeerde, schreeuwde huilend om haar vader en werd door Ginger getroost in een naastgelegen kamer. Daar stopte voor haar ook de innige band met de familie. Na Elvis' dood en ondanks het feit dat ze zijn verloofde was, werd ze overal van buitengesloten.”

Wat zou je aan Elvis vragen als hij hier nog zou zijn?

“Hoe hij zo dom kon zijn om zich zó te laten leven. Het was op een gegeven moment gewoon zielig hoe hij binnen zijn eigen wereldje opereerde en niet meer buiten de poorten van Graceland kon komen. Als er fans aan het hek stonden, dan liep hij er geregeld even naar toe om een babbeltje met hen te maken. Hij hield van dat contact. Je publiek is in principe je werkgever. Zij kopen je platen, dus daar moet je tijd voor maken. Wie het ook is. Zo sta ik er ook in.”

Elvis werd 42. Jij bent dat nu ook. Ga je verder waar hij stopte?

“De schoenen van Elvis zijn natuurlijk nooit meer te vullen, maar ik probeer het op mijn manier zo goed mogelijk te doen. Zijn klanke lijken mij fantastisch en de nummers lijken haast wel voor mij

geschreven, zo makkelijk zing ik ze. Ze zitten mij als een heerlijk passende jas die ik het liefste altijd aanhoud, maar ergens weet ik dat het niet mijn jas is. Het is de jas van een ander.”

Terug naar Emmen dan maar. Daar sta je wekelijks aan de rand van het voetbalveld bij je zoons.

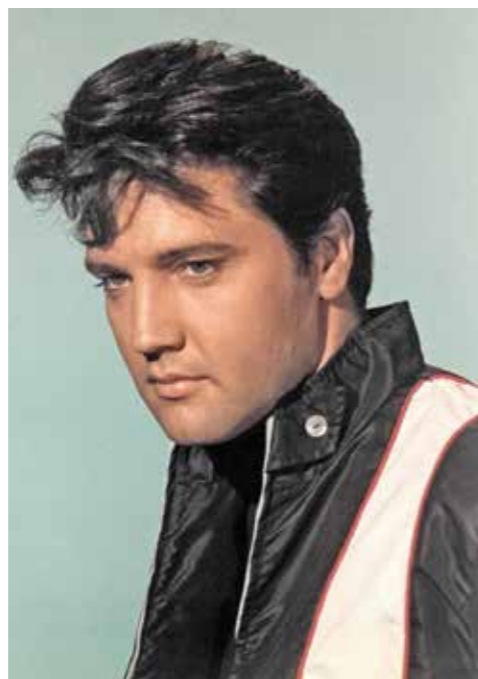
“Jochem van 18 en Harry van 11 spelen bij WKE'16. Mijn jongens hebben meer talent, want ik heb mijn voetbalschoenen voorname-lijk ‘versleten’ met bankzitten. Daar was ik net wat beter in, al speelde een knieblessure ook mee. Jaren geleden werden we met het team kampioen en bij winst had ik beloofd om in de kantine een liedje te zingen. Ik dacht er mooi vanaf te komen door snel met een kameraad de taxi in te springen om lekker te gaan stappen in de stad. Dat lukte bijna, totdat mijn

‘Mijn jongens komen altijd op één. Ze lijken op mij en ik op hen. Die band zal ik door niets en niemand laten verstoren. Ook niet door een verliefdheid’

vader het portier van de auto openzwaaide en me bijna aan m'n oren weer mee naar binnen trok.”

Ben je altijd op tijd voor de wedstrijd?

“Ik volg alles wat ze doen op de voet en ben er iedere wedstrijd bij. Zelfs als ik de nacht ervoor drie uur 's nachts thuiskom van een optreden, dan nog sta ik de volgende ochtend om acht uur langs het veld. Omdat ik er simpelweg voor mijn kinderen wil zijn. Om hen aan te moedigen en na afloop vragen te beantwoorden of tips te geven.” →

tante, neefje of nichtje of zelfs andere mensen van De Ark zijn (het woonwagenkamp waar Bouke opgroeide, *red.*), we steken stuk voor stuk de handen voor elkaar in het vuur. Als er een baby geboren wordt, dan worden er ook kleertjes en pakjes uitgedeeld of geld gebracht, indien nodig. Ik denk dat dat te maken heeft met een bepaalde cultuur.”

Omschrijf die eens.

“Heel beschermend. Als kinderen konden we gewoon op het kamp spelen, want er werd altijd op ons gelet. Baldadig met de driewieler de weg oversteken? Dat lukt je echt niet. Eenmaal ouder ging dat wat makkelijker en voetballen we op een veldje met andere reizigers uit de buurt. Zo hielden we elkaar een beetje in de gaten. Als je echt iets goed fout doet, dan wordt er meteen iemand getipt. En komt iemand met een nieuwe vriend of vriendin thuis, dan wordt die al snel opgenomen in de familie.”

Het bekende warme bad?

“Je zou eens moeten meemaken hoe feestjes er bij ons uitzien. Iedereen danst, is vrolijk en er is altijd voldoende eten. De mensen houden echt van elkaar en staan nuchter in het leven. Wat dat betreft een goede omgeving om op te groeien als artiest. Je hoeft hier niet gek te doen of naast je schoenen te gaan lopen, want dan zeggen ze er meteen wat van.”

Soms gaat het toch mis. Jijzelf bent gescheiden.

“Ik voel me weleens schuldig dat ik mijn kinderen daardoor niet elke dag zie, maar gelukkig ga ik ontzettend goed met hun moeder om. Laatst moest ik optreden aan de andere kant van het land, terwijl de jongens op dat moment eigenlijk bij mij zouden zijn. Balen, want dan zie ik ze dus gewoon een dag minder. Gelukkig weten mijn ex-vrouw en ik daar dan altijd wel een tussenweg in te vinden, waardoor we dat op een ander moment weer inhalen.”

Een nieuwe liefde moet goed met je kinderen kunnen omgaan. Maakt dat daten lastiger?

“Misschien, maar dat is toch normaal? Mijn kinderen komen altijd op één. Die laat ik voor niemand vallen. Ook niet voor een verliefdheid. Mijn jongens zijn mijn bloedverwanten. Mijn DNA. Ze lijken op mij en ik op hen. Die

band zal ik door niets en niemand laten verstoren. Wanneer je geen kinderen hebt, dan is het misschien lastig voor te stellen hoe dat voelt. Op het moment dat je kind geboren wordt, dan is dat van het ene op het andere moment meteen je hele wereld. Mijn jongens zijn het wonder dat ik zelf maakte en waarvoor ik alles wil doen en laten.”

Waarom lijk je op je ouders?

“Mijn vader heeft heel lang containers geladen bij een oud ijzer- en metaalbedrijf en heeft stinkend zijn best gedaan om ons met verjaardagen en Sinterklaas een cadeautje te kunnen geven. De Nintendo van toen valt niet te vergelijken met de PlayStation van nu en we gingen niet naar Disneyland maar naar Duinrell, meer zat er in die tijd gewoon niet in.”

‘Ik zou eerder geneigd zijn om het gesprek met een zwerver aan te gaan dan met een lid van het Koninklijk Huis’

Lastig?

“Ik piekerde er niet over om daarover te klagen. Ons is altijd geleerd: wie het kleine niet eert, is het grote niet waard. Zijn inkomen maakte ook dat ik altijd mijn bord moest leegeten, wat ervoor heeft gezorgd dat ik nu alle groentes lust. Ik eet echt alles. Zelf ben →

Achter de naam van je oudste zoon zit een bijzonder verhaal...

“Dat gaat heel ver terug in onze familie. Mijn overgrootvader was Jochem, mijn opa werd Bouke, m’n vader vervolgens weer Jochem en ik heet dus opnieuw Bouke. Zodoende heet mijn zoon nu Jochem en ik zou het een eer vinden als hij zijn zoon, mijn kleinzoon, weer mijn naam zou geven. Al moet hij dat natuurlijk wel helemaal zelf weten. Als hij straks een vrouw krijgt die dat

toch anders ziet, dan is dat ook prima. Door de verantwoordelijkheid van het vaderschap ben ik op mijn 23ste snel volwassen geworden. Ik probeer de twee levens die ik mocht creëren dezelfde normen en waarden mee te geven die ik weer van mijn ouders ontving. Zo kunnen ze straks goed meekomen in de maatschappij.”

Met hulp van je familie?

“Op hen heb ik altijd kunnen bouwen. Zodoende stond ik er nooit alleen voor. Of het nu mijn oom of

ik daar bij mijn kinderen wat makkelijker in.”

Alles de prullenbak in?

“Als ze vol zitten, dan volgt er nog één hap en mogen ze de rest laten staan. Wat ik wel van vroeger overbreng op de generatie nu, is dat je ieder mens behandelt zoals je zelf ook behandeld wilt worden. Boven of onder aan de ladder, dat maakt niet uit. Al ben je koning Willem-Alexander. Ik zou eerder geneigd zijn om het gesprek met een zwerver aan te gaan dan met een lid van het Koninklijk Huis.”

Wat doe je als iemand je waardeloos behandelt?

“Dan heb ik meestal wel een pittig antwoord paraat. Ik kan wel van mezelf afbijten. Het ligt aan het soort fout en de manier waarop of ik iemand een tweede kans geef, maar als het echt te gortig wordt, dan loop ik er gewoon van weg en hoef je me ook nooit meer aan te spreken. Ik ben vriendschappen verloren door rare dingen.”

Zoals?

“Dat gaat terug naar de tijd dat ik net liedjes begon te schrijven. Een maat van me hielp me daarbij door soms een woordje te veranderen of een akkoordje te plaatsen, maar toen ik eenmaal werd ingeschreven bij BumaStemra (belangenbehartiger voor muzikanten, red.), kwam ik er erachter dat hij een groot deel van me had afge-

pakt. Het gevolg daarvan is dat ik hem niet meer spreek. Laat hem het geld dat hij stal maar ergens stoppen waar de zon niet schijnt. Je moet mij geen geintje flikken.”

Hoe voorkom je verbitterd te raken?

“Door niet te veel zout te leggen op mensen die negatief zijn. Daarmee krijg je dat zelf ook alleen

‘Voor nog geen miljoen doe ik mee aan Groeten uit de rimboe of Expeditie Robinson. Al dat neppe gedoe is niets voor mij’

maar op je af. Wanneer je je echt met het positieve bezighoudt en je eigen koers vaart, dan komt alles goed. Randzaken leiden alleen maar af. Je zult mij dus nooit zo’n artiest zien worden die rare producten aanprijst op Instagram of terugziet in een programma. Voor nog geen miljoen doe ik mee aan *Groeten uit de rimboe* of *Expeditie Robinson*. Al dat neppe gedoe is niets voor mij.”

Een reallifesoap dan mischien?

“Ook niet. SBS is daar een keer over komen praten, maar ik wil

niet dat er in mijn privé gekeken wordt. Niemand hoeft te zien hoe ik met mijn kinderen omga. Stel je voor dat daar ineens een camera op staat. Hoe zou dat dan gaan? Moet ik dan, steeds als ik ze een standje geef, heel geforceerd ‘foei’ zeggen wanneer de regisseur ‘actie’ roept? Wat denk je zelf? Dat is niks voor mij, man.”

Welke verandering bemerk je nu je landelijk wat meer naam krijgt?

“Dat er heel veel jonge mensen zijn bijgekomen. Vooral na *Battle of the Bands* is mijn publiek nog gevarieerder geworden. Het succes nu is een gevolg van mijn harde werken, maar ik ga nu niet achteroverleunen. Ik wil de mensen blijven fascineren en boeien, dat is waar ik entertainer voor ben geworden. Ik weet inmiddels hoe ik een publiek dat klapt aan het einde met een paar kwinkslagen nóg harder kan laten klappen en geef daarin altijd meer dan 100 procent. Zelfs als ik een keer niet goed bij stem ben, want bezoekers verdienen geen show op slechts 80 procent van mijn kunnen. Dat kan ik ook niet.”

Terwijl het soms wel verstandiger zou zijn.

“Met het oog op de lange termijn, bedoel je? Soms heb ik inderdaad nog een hele reeks shows in de dagen erna te gaan en is het beter om mezelf niet helemaal uit te putten. Om energie te sparen. Mezelf niet helemaal de pleuris te zingen en op mijn ademhaling te letten. Maar ja, dan vergeet ik dat toch weer.”

Dat gaat een keer mis...

“Bang om op een dag overspannen thuis te komen zitten, ben ik niet, want dit is het mooiste vak dat er bestaat. Ik ken geen enkele andere baan waar je aan het einde van je werk applaus krijgt. Daarnaast ligt het ook aan de aard van het beestje. Ik ben mentaal fit en kan goed nee zeggen als verzoeken even niet in de planning passen.” ←

BIJGELOVIGE BOUKE

Bouke Scholten (1981) was de koning van de talentenjachten voordat hij afgelopen voorjaar zijn doorbraak beleefde. De geboren Emmenaar dook op in programma's als *Waar is Elvis?*, *The Winner Takes it All* en *All Together Now*, voordat hij eindelijk trending werd met zijn optredens bij *The Tribute: Battle of the Bands*. Zijn audities werden in Amerika miljoenen keren bekeken en als winnaar mocht hij de hoofdact verzorgen in drie Ziggo Dome-concerten. Begin volgend jaar keert hij er terug, dit keer zonder zijn mede-finalisten op de poster. Boukes geheim? Een fonkelende... ring! “Zonder dat ding treed ik nooit op. Op m'n 17de heb ik 'm laten maken, met bovenop een prachtig teken. Destijds poetste ik nog auto's voor 50 euro in de week en die ring kostte 75 euro. Jaren later bezocht ik Graceland en stond ik ineens voor het laatste pak dat Elvis ooit droeg, met daarop exact hetzelfde symbool. Ik stond helemaal perplex! Jaren geleden vergat ik 'm eens thuis en was ik direct mijn stem kwijt. Het is te danken aan mijn ouders, die 'm net op tijd nabrachten, dat het optreden toch nog een succes werd.”

